

6. Foyer

Foyer [fłaje z akcentem na 'e'] znajduje się na pierwszym piętrze teatru, od strony wejścia głównego i ulicy Szpitalnej. Sala ta została zaprojektowana zgodnie z założeniami dziewiętnastowiecznej architektury teatralnej jako sala redutowa, czyli służąca do balów maskowych i innych spotkań towarzyskich. Ma ona 13 metrów długości, osiem metrów szerokości i jest wysoka na ponad 4 metry.

Do foyer [fułaje] prowadzi sześćcioro dwuskrzydłowych, oszklonych drzwi. Troje z nich znajduje się w korytarzu po lewej stronie sali, a troje – symetrycznie po prawej. Na pozostałych ścianach znajdują się po trzy wysokie, zwieńczone półkoliście okna. Trzy z nich wychodzą na ulicę Szpitalną, a trzy pozostałe doświetlają westybul.

Wejdzmy do środka. Przy oknie wychodzącym na ulicę Szpitalną, z prawej strony sali stoi czarny fortepian, a obok niewielki podest – estrada służąca do występów. Gdy podchodzimy do fortepianu, mijamy odlane w gipsie popiersie Stanisława Wyspiańskiego autorstwa Konstantego Laszczki, wybitnego artysty i przyjaciela Wyspiańskiego. Rzeźba stoi na niewielkim postumencie przed środkowym oknem wychodzącym na westybul.

Jasne ściany foyer [fułaje] zdobi delikatna złota ornamentyka oraz kinkiety w kształcie kwiatów. Na suficie znajduje się plafon z kryształowym żyrandolem. Podobnie jak w westybulu został on wykonany przez Antoniego Tucha w stylu pompejańskim. Podłoga wyłożona została jasnym parkietem. Przy ścianach stoją sofy i stoliki w stylu klasycystycznym. Są obite eleganckim czerwonym materiałem.

Audiodeskrypcja: Anita Fidyka, Fundacja Siódmy Zmysł. Konsultacja merytoryczna: Diana Poskuta. Czytała Lidia Bogaczówna - aktorka Teatru Słowackiego.